

9 Adverbia

Adverbia se odvozují od substantiv, adjektiv nebo pronomin pomocí sufixů *-iš*, *-išam*, *-am*.

Sufix *-iš* je velmi produktivní a používá se pro odvozování všech typů adverbíí:

adverbia způsobu a míry:

<i>dannum</i>	„mocný“	<i>danniš</i>	„mocně“
<i>lemnum</i>	„zlý“	<i>lemnisiš</i>	„zle“

adverbia času:

<i>dārūm</i>	„věčný“	<i>dāriš</i>	„věčně“
<i>kajjānum</i>	„stálý“	<i>kajjāniš</i>	„stále“

adverbia místa:

<i>annūm</i>	„tento“	<i>annīš</i>	„sem“
<i>šaplūm</i>	„dolní“	<i>šapliš</i>	„dole“

Sufix *-am* pro adverbia času a místa:

<i>mūšītum</i>	„noc“	<i>mūšītam</i>	„v noci“
<i>imittum</i>	„pravá strana“	<i>imittam</i>	„vpravo“
<i>šumēlum</i>	„levá strana“	<i>šumēlam</i>	„vlevo“

Sufix *-išam* se užívá pouze pro vytváření adverbíí času:

<i>šattum</i>	„rok“	<i>šattišam</i>	„každý rok“, „každoročně“
<i>ūnum</i>	„den“	<i>ūmišam</i>	„denně“

Kromě toho existují také lexikalizovaná adverbia, např. *inanna* „nyní“, *magal* „velmi“, *watar* „více“.

Adverbia stojí buď na začátku věty, např. *inanna eqlam ibtaqr-an-ni* „nyní uplatnil nárok na (mé) pole“, nebo před slovesným tvarem, ke kterému se vztahují: *lā watar ibaqqar* „ať (již) více nevymáhá“.

9.1 Adverbia času:

<i>adi inanna</i>	„dosud“	<i>pānānum</i>	„dříve“
<i>adi mā</i>	„do kdy“	<i>šaddaqdam</i>	„loni“
<i>ahṛitiš ūmī</i>	<i>ahṛiātiš ūmī</i>	<i>šanassum</i>	„letos“
<i>ahṛiāt ūmī</i>	„pro budoucí dny“	<i>šattam</i>	„letos“
<i>amšāli</i>	„večer, včera“	<i>šerram</i>	„ráno“
<i>ana maḥrīmma</i>	„dříve“	<i>šērtam</i>	„ráno“
<i>anūnišu</i>	„tehdy“	<i>timāli</i>	„včera“
<i>anumma</i>	„nyní“	<i>ulliš</i>	„později, potom“
<i>dāriš</i>	„věčně“	<i>ullitiš</i>	„pozítří“
<i>hamuttam(ma)</i>	„ihned“	<i>ullum</i>	„poté, potom“
<i>harpiš</i>	„dříve“	<i>ūmakkal</i>	„celý den, každý den“
<i>inanna</i>	„nyní“	<i>ūmišam</i>	„denně“
<i>ištu inanna</i>	„od nynějška“	<i>urram</i>	„zítra, ve dne“
<i>kajjāniš</i>	„stále“	<i>warhiš(am)</i>	„měsíčně“
<i>mūšītam</i>	„v noci“	<i>warkānum</i>	„potom“
<i>pāna</i>	„dříve“		

9.2 Adverbia místa:

<i>aśaršanal(i)</i>	„kdekoliv“	<i>šapliš</i>	„dole“
<i>eliš</i>	„nahoře“	<i>šumēlam</i>	„vlevo“
<i>imittam</i>	„vpravo“	<i>ullānum</i>	„tam“

9.3 Adverbia způsobu a míry:

<i>appūna(ma)</i>	„navíc“	<i>išariš</i>	„řádně, rovně“
<i>arhiš</i>	„rychle“	<i>ištēniš</i>	„dohromady“
<i>assurrē</i>	„snad, možná“	<i>kīšamma</i>	„jistě“
<i>awiliš</i>	„lidsky“	<i>lemniš</i>	„zle“
<i>bāmā</i>	„půl na půl“	<i>magal</i>	„velmi, velice“
<i>damqiš</i>	„dobře“	<i>minde</i>	„snad“
<i>danniš</i>	„mocně“	<i>mitħāriš</i>	„stejným způsobem, rovným dílem“
<i>daqat</i>	„přibližně“	<i>pīqa(t)</i>	„snad“
<i>ekdiš</i>	„divoce“	<i>rabiš</i>	„velkolepě“
<i>ezziš</i>	„zuřivě“	<i>ša/urrumma</i>	„jistě, opravdu“
<i>hadīš</i>	„radostně“	<i>tābiš</i>	„dobře“
<i>iddanna</i>	„sotva“		
<i>ina kittim</i>	„skutečně, opravdu“		

Cvičení (1)

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.

Znaky a čtení (1)

naggārum (LÚ:NAGAR) „truhlář, tesař“

D:Nergal (D:GÌR.UNU.GAL) bůh Nergal

Přepis (1)

1. ha-di-iš šu-bi-lam (AbB 6, 78, 15)
2. eglētim (A.ŠÀ-tim) ši-na-ti me-e ha-ar-pí-[i]š li-il-pu-ut (AbB 3, 43, 27–28)
3. ki-ša-ma la ma-ak-ku-ur-ki (AbB 9, 63, 18)
4. ù a-na-ku le-em-ni-iš ep-še-e-ku (AbB 1, 67, 4'–5')
5. a-na pa-ni i-lim ma-ga-al la [ta-da-a]r (AbB 7, 80, 13)
6. ši-ip-ru-um e-li pa-na im-ta-ra-şa (AbB 8, 104, 4–5)
7. ki-ma ša-na-a-su-um-ma (AbB 3, 83, 6)
8. iš-tu u₄-mi-im ša be-lí t̄a-bi-iš ib-ba-šu-ú ù a-na<-ku> t̄a-bi-iš ab-ba-šu-ú a-na tukul-ti-ki a-tu-ra-am ú-ul ta-aš-pu-ri-im-ma wa-ar-ka-at m[i-t]u-ti-ja ù ba-al-tú-ti-ja ú-ul ta-ap-ru-sí (AbB 1, 53, 6–10)
9. u[l-i]t-i-iš naggāram ([L]Ú:NAGAR) a-ta-ra-da-kum (AbB 3, 25, 19–20)
10. iš-tu u₄-mi-im ša a-na D:Nergal (D:GÌR.UNU.GAL) a-na ba-la-ti-ka ta-as-ru-qá-an-ni u₄-ma-ak-kál ši-ri ú-ul i-ti-ib (AbB 6, 140, 6–8)

Slovíčka (1)

hadīš adv.	s radostí
harpiš adv.	dříve, brzy
mé lilput v.	nechť zavodní
k̄šamma adv.	jistě
makkūrum s.	majetek
lemnīš adv.	zle, špatně
epšēku v.	jednám
ana pāni prep.	před
lā taddar v.	neměj strach
šiprum s.	práce, dílo, záležitost
imtaraşa(m)	trápil(a) mne
ibbašū	je (mu)
abbašū	je (mi)
tukultum s.	důvěra
atūram v.	vrátil(a) jsem se, obrátil(a) jsem se

<i>ul tašpur̄t̄m</i> v.	nenapsala jsi mi
<i>naggārum</i> s.	truhlář, tesař
<i>aṭarrad-ak-kum</i> v.	pošlu ti
<i>balāṭum</i> s.	život
<i>mītūṭum</i> s.	smrt
<i>balṭūṭum</i> s.	život
<i>taprus̄t̄</i> v.	rozhodla jsi
<i>tasruq-an-ni</i> v.	obětoval jsi mne
<i>ul iṭib̄ v.</i>	nebyl(a) dobrý/á
<i>šīrūm</i> s.	maso, tělo

Překlad (1)

1. s radostí mi pošli!
 2. nechť tato pole brzy zavodní
 3. jistě není tvým (f.) majetkem
 4. a já jsem zle jednal
 5. před bohem neměj velký strach!
 6. záležitost mne trápila více než předtím
 7. jako letos
 8. od té doby, kdy se mému pánu daří dobře a mně se daří dobře, vrátila se má důvěra v tebe (dosl.: vrátil jsem se k tvé důvěře), (ale) ty jsi mi nenapsala a záležitost mé smrti nebo života jsi nerozhodla
 9. pozítří ti pošlu truhláře
 10. od té doby, co jsi mne obětoval za svůj život bohu Nergalovi, ani jeden den jsem se necítil dobře

10 Verba

10.1 Kořeny a kmeny

Kořen je nositelem sémantického významu slovesa (viz 4.3) a je tvořen zpravidla třemi radikály. Radikály slovesného kořene mohou být jak konsonanty, tak dlouhé vokály, např.

**prs* je kořen o 3 konsonantech

**bnt̪* nebo **qts̪* jsou kořeny o 2 konsonantech a 1 vokálu.

Slovesa s tříkonsonantním kořenem bývají označována jako silná (kromě těch, jejichž prvním radikálem je *n*- nebo *w*-). Těchto sloves je zhruba 50 % z celkového počtu sloves, např.:

**prs*, **škn*, **mr*

Slovesa, v jejichž kořeni je hláska *w* nebo *j* nebo dlouhé vokály, jsou označována za slovesa slabá, např.:;

**wbl*, **jng*, **bni*, **gīš*

K slabým slovesům se počítají rovněž kořeny, jejichž 2. a 3. konsonant je identický, např.:

*šdd

Existuje i početně malá skupina sloves, jejichž kořen je tvořen čtyřmi radikály, např.:

*blkt *prkj

Od slovesného kořene lze odvodit celou řadu verbálních a nominálních kmenů. Tyto kmeny se vytvářejí změnou vokalisace, připojováním prefixů, sufixů, infixů nebo reduplikací prostředního radikálu, např. od kořene *MHR lze odvodit tyto tvary:

i-MH <small>u</small> R	„príjal(a)“
i-MaH <small>u</small> H <small>u</small> R	„príjme“
MaH <small>u</small> R-ān-um	„príjemce“
MaH <small>u</small> R-um	„hodnota“
MitH <small>u</small> R-iš	„rovným dílem“
taMH <small>u</small> R-um	„bitva“

Součástí verbálních kmenů vytvořených od tříkonsonantních kořenů je kmenový vokál (mezi 2. a 3. konsonantem). Podle vokálu präsentiálního a préteritního kmene rozlišujeme 5 verbálních tříd:

1. třída (a/a): v präsentním i préteritním kmeni je vokál -a-		
kořen *šbt	präs. kmen	prét. kmen
	*šabbat	*šbat
3. os. sg.	<i>i-šabbat</i> „on(a) bere“	<i>i-šbat</i> „vzal(a)“